

Sygn. akt I C 429/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2017r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Piotrowska

Protokolant: sekr. sąd. Dalia Makowska

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2017 r. w Gdańsku, na rozprawie

sprawy z powództwa E. P.

przeciwko (...) S.A w W.

o zapłatę

I. umarza postępowanie co do kwoty 500 złotych (pięćset złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 marca 2016 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) S.A w W. na rzecz powoda E. P. kwotę 3.350 złotych (trzy tysiące trzysta pięćdziesiąt złotych) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 marca 2016 roku do dnia zapłaty;

III. zasądza od pozwanego (...) S.A w W. na rzecz powoda E. P. kwotę 1.390,77 złotych (jeden tysiąc trzysta dziewięćdziesiąt złotych siedemdziesiąt siedem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 429/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 15 marca 2016 r. powód E. P. wniósł przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. pozew o zapłatę kwoty 3.850,00 zł. w tym kwoty 3.500,00 zł odszkodowania z tytułu rynkowej utraty wartości uszkodzonego pojazdu spowodowanej szkodą za którą pozwany ponosi odpowiedzialność oraz kwoty 350,00 zł tytułem zwrotu kosztów sporządzonej na zlecenie powoda ekspertyzy rzeczoznawcy wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wzniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie od pozwanego kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż w dniu 24 lipca 2013 r. doszło do kolizji w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki M. (...) stanowiący własność powoda. Sprawca kolizji posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego za szkody związane z ruchem tego pojazdu w pozwanym Towarzystwie (...). Pozwany, w związku ze szkodą zgłoszoną przez powoda, pokrył koszty naprawy należącego do niego pojazdu M. (...). Po naprawie pojazdu powód wystąpił do stowarzyszenia rzeczoznawców samochodowych o sporządzenie ekspertyzy w przedmiocie oceny stanu technicznego pojazdu oraz zweryfikowanie, czy pojazd w wyniku wypadku utracił na wartości handlowej. W sporządzonej ekspertyzie przedstawiono, że po kolizji pojazd powoda marki M. (...) odzyskał sprawności techniczną, jednak w związku z tym, że był naprawiany, stracił on na wartości względem analogicznego pojazdu nie uczestniczącego w kolizji. Ubytek rynkowy wartości pojazdu określono na 3,3 % wartości pojazdu, co wyliczono na kwotę 3.500,00 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany zakwestionował istnienie ubytku wartości rynkowej pojazdu powoda co do zasady. W ocenie pozwanego w przedmiotowej sprawie pojazd powoda został naprawiony w Autoryzowanej Stacji Obsługi marki M.. Tym samym zostały zachowane wszelkie wymogi określone przez producenta pozwalające przywrócić pojazd do stanu sprzed zdarzenia. Zdaniem pozwanego nie ma podstaw do automatycznego uznawania, że każde uszkodzenie pojazdu powoduje utratę jego wartości handlowej, gdyż istnieją kategorie uszkodzeń, które nie powodują takiej utraty. Nadto pozwany wskazał, iż stosowane obecnie technologie umożliwiają wykonanie napraw w taki sposób, że stan pojazdu po naprawie nie odbiega od stanu sprzed wypadku. Pozwany wskazał również, że w tym stanie rzeczy opinia wykonana na zlecenie powoda nie jest dowodem na zaistnienie szkody.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 lipca 2013 r. doszło do kolizji drogowej w której został uszkodzony pojazd marki M. (...) o nr rej. (...) stanowiący własność powoda E. P.. Sprawcą wypadku był prowadzący pojazd marki S. (...) o nr rej. (...). Samochód którym kierował sprawca kolizji w chwili wypadku był ubezpieczony w zakresie OC w Towarzystwie (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W.. Powód zgłosił pozwanemu szkodę powstałą w wyniku kolizji z dnia 24 lipca 2013 r., która zarejestrowana została pod numerem (...).

(**bezsporne** , a nadto dowód - akta szkody nr (...))

Pozwane Towarzystwo (...) w toku podjętych działań likwidacji szkody w ramach OC sprawcy zdarzenia uznało swoją odpowiedzialność i pokryło koszty naprawy pojazdu, Pojazd powoda został naprawiony z wykorzystaniem części oryginalnych serwisowych w (...) Sp. z o.o. w G..

(**bezsporne** , a nadto dowód - akta szkody nr (...))

Różnica między wartością rynkową pojazdu powoda przed uszkodzeniem, a jego wartością bezpośrednio po naprawie wykonanej zgodnie z technologią producenta pojazdu wynosiła 3.000,00 zł.

(dowód: opinia biegłego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego T. M. – k. 69-78)

Powód poniósł koszt ekspertyzy w zakresie oceny ubytku wartości pojazdu na skutek kolizji wykonanej przez (...) Spółka Akcyjna w wysokości 350,00 zł.

(dowód: faktura VAT nr (...) z dnia 19 września 2013 r. – k. 16)

Powód pismem z dnia 11 października 2013 r. wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 3.500 zł tytułem ustalonej przez powoda utraty wartości handlowej pojazdu.

(dowód: pismo powoda z dnia 11 października 2013 r.. - k. 10-12)

W odpowiedzi pozwane Towarzystwo (...) pismem z dnia 18 października 2013 r. poinformowało, iż nie znalazło podstaw do wypłaty odszkodowania za utratę wartości rynkowej pojazdu.

(dowód: pismo pozwanego z dnia 18 października 2013 r.. - k. 13)

Powód pismem z dnia 2 czerwca 2014 r. ponownie wezwał pozwanego do spełnienia roszczenia z tytułu rynkowej utraty wartości pojazdu.

(dowód: pismo powoda z dnia 2 czerwca 2013 r.. - k. 14-15)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w przeważającej części zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny w sprawie był w znacznym stopniu niekwestionowany. Okolicznością bezsporną w sprawie był nadto fakt zaistnienia szkody w należącym do powoda pojeździe marki M. (...) (z wyłączeniem dochodzonej niniejszym pozwem szkody w postaci utraty wartości pojazdu), a także to, iż do szkody doszło z winy kierowcy ubezpieczonego w pozwanym Towarzystwie (...) w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego. Strony przyznały, iż w toku postępowania likwidacyjnego pozwany wypłacił powodowi odszkodowanie, które pokryło koszty naprawy uszkodzonego pojazdu należącego do powoda.

Strony nadto nie kwestionowały co do prawdziwości złożonych do akt sprawy dokumentów oraz przedłożonych przez pozwanego Towarzystwo (...) akt szkody nr (...) Stąd też ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na tych dokumentach uznając je za wiarygodne.

Pozwany zakwestionował zaistnienie ubytku wartości rynkowej pojazdu powoda co do zasady twierdząc, że pojazd powoda został naprawiony w Autoryzowanej Stacji Obsługi marki M., a tym samym zostały zachowane wszelkie wymogi określone przez producenta pozwalające przywrócić pojazd do stanu sprzed zdarzenia. Nadto, zdaniem pozwanego, obecnie technologie umożliwiają wykonanie napraw w taki sposób, że stan pojazdu po naprawie nie odbiega od stanu sprzed wypadku.

Wobec powyższych zarzutów pozwanego spór w istocie sprowadzał się do ustalenia istnienia, wysokości szkody w pojeździe powoda związanej z ewentualnym ubytkiem jego wartości. Powód bowiem w oparciu o ekspertyzę sporządzoną przez (...) Spółka Akcyjna wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 3.500,00 zł tytułem odszkodowania związanego z ubytkiem wartości pojazdu. Z uwagi na kwestionowanie przez pozwanego powyższego ubytku wartości, a także zasadności odszkodowania z tego tytułu – Sąd celem zweryfikowania prawdziwości danych zawartych w przedmiotowej ekspertyzie. a tym samym zasadności roszczenia powoda dopuścił dowód z opinii biegłego na okoliczność ustalenia czy na skutek kolizji z dnia 24 lipca 2013 r. i dokonanej następnie naprawy pojazdu marki M. (...) o nr rej. (...) należącego do powoda doszło do obniżenia wartości rynkowej pojazdu, a jeśli tak to w jakiej wysokości.

W ocenie Sądu, opinia z dnia 1 marca 2017 r. sporządzona została przez osobę mającą odpowiednią wiedzę i doświadczenie z zakresu wyceny kosztów naprawy w oparciu o odpowiednie przesłanki i metody badawcze. Biegły w sposób poprawny zanalizował stan faktyczny, prawidłowo zgromadził materiały potrzebne do wydania opinii i sporządził opinię uwzględniającą co do zasady wszystkie aspekty sprawy. Zdaniem Sądu, sporządzona opinia jest jasna, logiczna i wewnętrznie niesprzeczna, stąd nie ma podstaw do kwestionowania wniosków w niej zawartych. Wskazać również należy, iż jest to opinia sporządzona przez osobę, co do bezstronności której nie można mieć wątpliwości.

Biegły w opinii sądowej wskazał, iż dla określenia rynkowego ubytku wykorzystano fakturę VAT za naprawę pojazdu o nr FV/BL/M/128/MIT z dnia 22.08.2013 r. oraz kalkulację naprawy (...) serwisu (...), natomiast ubytek wartości przedmiotowego pojazdu określono w systemie (...)Ekspert. Rynkowy ubytek wartości pojazdu M. (...) o nr rej. (...) po naprawie zgodnej z technologią producenta pojazdu wyniósł zgodnie z opinią biegłego 3.000,00 zł. Biegły w sporządzonej opinii szczegółowo uzasadnił w jaki sposób został wyliczony ubytek wartości pojazdu. Wskazał, że w związku z zakresem uszkodzeń nadwozia pojazdu należało przyjąć kategorię określoną w programie (...)Ekspert literą C, określającą uszkodzenia elementów odejmowalnych (pokrywa bagażnika) lub uszkodzenia elementów nieodejmowalnych nadwozia wymagających ich naprawy (ściana tylnej klapy) połączone z formatowaniem otworów drzwi i pokryw. Przyjęcie tej kategorii pozwoliło na wyliczenie rynkowego ubytku wartości pojazdu we wskazanej powyżej kwocie.

Zaznaczenia wymaga, iż strony nie kwestionowały opinii biegłego sporządzonej w niniejszej sprawie.

Przystępując do rozważań prawnych wskazać należy, że z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej przysługuje świadczenie, jeżeli posiadacz lub kierowca pojazdu mechanicznego są zobowiązani do odszkodowania za wyrządzoną

w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia, lub utrata, zniszczenie czy uszkodzenie mienia. Ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej objęta jest odpowiedzialność osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania ochrony ubezpieczeniowej wyrządziła szkodę ruchem tegoż pojazdu. Pozwany nie kwestionował, iż sprawcą kolizji z dnia 24 lipca 2013 r. był prowadzący pojazd marki S. (...) o nr rej. (...). Podstawa prawna obowiązku świadczenia przez zakład ubezpieczeń w tym zakresie wynika z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, (...) (Dz. U. z 2003 r., nr 124, poz. 1152 ze zmianami), z mocy którego z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest między innymi zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Natomiast na podstawie art. 36 przywołanej ustawy odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie sumy gwarancyjnej.

Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń. Na mocy natomiast art. 824¹ § 1 k.c. o ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez zakład ubezpieczeń z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody.

W orzecznictwie utrwalil się pogląd, iż szkoda jest uszczerbkiem w prawnie chronionych dobrach, wyrażającym się w różnicy między stanem dóbr, jaki istniał i jaki mógłby następnie wytworzyć się w normalnej kolei rzeczy, a stanem, jaki powstał na skutek zdarzenia wywołującego zmianę w dotychczasowym stanie rzeczy, z którym to zdarzeniem ustawodawca wiąże powstanie odpowiedzialności odszkodowawczej (orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 11 lipca 1957r., II CR 304/57, OSNCK 1958/3/76). Rozmiar samej szkody nie jest jednak tożsamy z wysokością odszkodowania, które wyznaczane są przez tzw. normalny związek przyczynowy pomiędzy zdarzeniem wywołującym uszczerbek, a szkodą. W świetle przepisów kodeksu cywilnego zasadą jest, że naprawienie szkody obejmuje straty, jakie poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć gdyby mu szkody nie wyrządzono (art. 361 § 1 k.c.). Szkoda podlega naprawieniu według reguł określonych w art. 363 § 2 k.c., czyli wysokość odszkodowania powinna być ustalona (co do zasady) według cen z daty ustalenia odszkodowania. Obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej, powstaje z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza ją naprawić (wyrok SN z dnia 07 sierpnia 2003r. , IV CKN 387/01, lex 141410).

W niniejszej sprawie powód domagał się odszkodowania z tytułu ubytku wartości rynkowej pojazdu w wysokości 3.500,00 zł. Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie oraz biorąc pod uwagę, iż pozwany w toku podjętych działań likwidacji szkody w ramach ubezpieczenia OC sprawcy zdarzenia uznał swoją odpowiedzialność i wypłacił powodowi odszkodowanie z tytułu uszkodzonego pojazdu należało uznać, iż powodowi przysługuje nadto odszkodowanie za utratę wartości handlowej pojazdu. Reasumując powyższe rozważania wskazać należy, że w przedmiotowej sprawie w sposób nie budzący wątpliwości Sąd biegły sądowy z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego określił ubytek wartości pojazdu powoda na kwotę 3.000 zł w stosunku do jego wartości sprzed wypadku.

Sąd uznał również, że koszty poniesione przez powoda tytułem sporządzenia prywatnej opinii w kwocie 350,00 zł są całkowicie zasadne, a nadto zostały udokumentowane fakturą nr (...) z dnia 19 września 2013 r. W sytuacji bowiem gdy pozwane towarzystwo odmawia zaspokojenia roszczenia uprawnionemu podmiotowi, decyduje się on następnie w celu obrony swoich uzasadnionych interesów na wykonanie prywatnej opinii. Taka sytuacja miała miejsce w przedmiotowej sprawie, gdyż powód zdecydował się skorzystać z prywatnej opinii. W ocenie Sądu konieczność sporządzenia na zlecenie powoda prywatnej opinii było obiektywnie uzasadnione i konieczne, a zatem również i koszty

wywołane tą czynnością należy uznać za celowe. Powód bowiem nie posiadał fachowej wiedzy, aby zweryfikować różnicę w wartości handlowej pojazdu sprzed i po uszkodzeniu pojazdu. Podsumowując należy stwierdzić, że strona powodowa poniosła szkodę polegającą na konieczności poniesienia wydatków na prywatną ekspertyzę w postępowaniu przedsądowym i pozostawała ona w normalnym związku przyczynowym ze szkodą spowodowaną wypadkiem komunikacyjnym. Zdaniem Sądu wydatki te pozostawały w związku ze szkodą i były celowe, albowiem pozwoliły powodowi ustalić, jakich kwot może domagać się od pozwanego.

Podczas rozprawy przeprowadzonej w dniu 28 kwietnia 2017 r. powód cofnął pozew ponad kwotę 3.350,00 zł wraz ze zrzeczeniem się roszczenia.

Zgodnie z treścią art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia - aż do wydania wyroku. W sprawie nie zachodziły zdaniem Sądu okoliczności wskazane w art. 203 § 4 k.p.c. skutkujące uznaniem cofnięcia pozwu za niedopuszczalne.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, iż powód cofnął pozew ze skutkiem prawnym na mocy art. 355 § 1 k.p.c. w punkcie I wyroku umorzył postępowanie co do kwoty 500 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 marca 2016 r. do dnia zapłaty.

W punkcie II wyroku Sąd orzekł na mocy art. 822 § 1 i 4 k.c. w zw. z art. 363 § 2 k.c. zasądając od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.350,00 zł.

Rozstrzygając żądanie powoda co do odsetek Sąd miał na względzie postanowienia art. 481 § 1 k.c. i orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie III wyroku zgodnie z odpowiedzialnością za wynik procesu, na mocy art. 98 k.p.c. w zw. art. 100 k.p.c. art. 108 § 1 k.p.c. zd. 1.

Powód poniósł łącznie koszty 1.810,00 zł, w tym z tytułu opłaty od pozwu 193,00 zł oraz 1.200,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego (art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800) – w brzmieniu obowiązującym w chwili wniesienia pozwu (zgodnie z § 21 ww. rozporządzenia) powiększone o opłatę skarbową od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł, a także kwotę 400,00 zł tytułem zaliczki na opinię sporządzoną przez biegłego.

Pozwany poniósł koszty zastępstwa procesowego w wysokości 1.200,00 zł przy zastosowaniu art. 98 § 3 k.p.c. w zw. z § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804) – w brzmieniu obowiązującym w chwili wniesienia pozwu (zgodnie z § 21 ww. rozporządzenia), powiększone o opłatę od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 zł, a także kwotę 198,33 zł tytułem zaliczki na opinię biegłego.

Wobec powyższego Sąd mając na uwadze, iż powód wygrał sprawę w 87 %, a uległ w 13 %, po wzajemnej kompensacji kosztów zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.390,77 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)